

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین روش تدریس دانش آموز محور با سبک تفکر و توانمندسازی دانش آموزان

محل انتشار:

اولین همایش ملی روانشناسی، علوم تربیتی و مشاوره (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

شهبو شریف پور - کارشناس ارشد، مدیریت آموزشی، گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم انسانی، موسسه آموزش عالی آفاق،

حمید سرخوش - استادیار، مدیریت آموزشی، گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم انسانی، موسسه آموزش عالی آفاق

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی رابطه بین روش تدریس دانش آموز محور با سبک تفکر و توانمندسازی دانش آموزان دوره اول متوسطه شهرستان سردشت بود. جامعه آماری این تحقیق تمام دانش آموزان متوسطه اول شهرستان سردشت به تعداد ۴۵۸۶ نفر بود. در پژوهش حاضر از روش نمونهگیری تصادفی طبقه ای نسبی استفاده شد چون هم جنسیت و هم پایه تحصیلی آنها مد نظر بود. در این پژوهش متناسب با حجم جامعه آماری با استفاده از فرمول کوکران حجم نمونه به تعداد ۳۵۵ نفر (۱۸۰ دختر و ۱۷۵ پسر) تعیین گردید. روش این پژوهش، پیمایشی و از نوع همبستگی بود. زیرا بررسی رابطه بین چند متغیر مد نظر بود. ابزار گردآوری اطلاعات، پرسشنامه تدریس دانش آموز محور (رجبی، ۱۳۸۵؛ با پایایی پرسشنامه (۰/۷۳)، پرسشنامه سبک تفکر (غلامی، ۱۳۹۳؛ با پایایی پرسشنامه (۰/۸۸)؛ پرسشنامه توانمندسازی دانش آموزان (جزدره، ۱۳۹۲؛ با پایایی پرسشنامه (۰/۸۸) بود. اطلاعات گرد آوری شده با آزمون همبستگی پیرسون در نرم افزار SPSS تحلیل گردید. نتایج نشان داد که بین روش تدریس دانش آموز محور با سبک تفکر دانش آموزان دوره اول متوسطه شهرستان سردشت رابطه معنی دار مثبتی وجود دارد. بین روش تدریس دانش آموز محور با توانمند سازی دانش آموزان دوره اول متوسطه شهرستان سردشت رابطه معنی دار مثبتی وجود دارد. که بر اساس نتایج این پژوهش توصیه می شود معلمان متوسطه اول به تدریس دانش آموز محور فعال روی آورند تا بر تفکر مثبت اندیش، توانمندی، مهارت و دانش آموزان بیفزایند.

کلمات کلیدی:

تدریس دانش آموز محور، سبک تفکر، توانمندسازی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1896704>

